Dosarul nr.2-16751/2025

HOTĂRÎRE
în numele Legii

08 aprilie 2026 mun.Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța de judecată în componența:
preşedintelui de şedinţă, judecătorul Lavric Larisa
grefier Bulgac Gheorghe

examinând în sediul instanței, în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Pascari Georgeta și Pascari Victor împotriva lui Hefel Mohamed și Danu Elena cu privire la apărarea dreptului de proprietate, încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele părților

La data de 29.07.2025, Pascari Georgeta și Pascari Victor s-au adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată privind apărarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, situat în *****, tulburat prin acțiunile ilegale ale lui Hefei Mohamed, prin dispunerea evacuării acestuia și a familiei sale din bunul imobil nominalizat.

Ulterior, prin cererea din 10.02.2026, reclamanții au concretizat cercul participanților și a pretențiilor, solicitând:

- apărarea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral ***** situat în *****, care este tulburat prin acțiunile ilegale ale pârâților Hefei Mohamed și Danu Elena, prin dispunerea evacuării lui Hefei Mohamed, Danu Elena și a tuturor membrilor familiei acestora din bunul imobil nominalizat;

- încasarea solidară din contul lui Hefei Mohamed și Danu Elena datoriile acumulate pentru chiria bunului imobil situat în *****, în suma totală 5440 de euro, ceea ce constituie suma de 109 021 lei; suma de 78 638,00 de lei cu titlu de datorie pentru servicii locativ-comunale și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 6 430,00 de lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 12 000,00 de lei.

În susținerea pretențiilor formulate reclamanții au indicat că, la data de 01.09.2024 au încheiat un contract de locațiune al bunului imobil situat în *****, care le aparține cu drept de proprietate, cu Hefei Mohamed, unde acesta urma să locuiască temporar și să achite toate serviciile comunale și a câte 325 euro lunar pentru chiria apartamentului. Termenul contractului de locațiune a fost stabilit până la data de 31 martie 2025.

Au indicat reclamanții că, conform p.4.13 al contractului, pârâtul Hefei Mohamed s-a obligat, după expirarea termenului chiriei, să returneze, fără nici o condiție, bunul imobil luat în locațiune, având achitată integral datoria pentru chiria bunului imobil și toate cheltuielile pentru

servicii comunale acumulate pe perioada chiriei.

Totodată, p.6.1 al contractului de locațiune prevede expres că, modificare clauzelor contractului de locațiune, prelungirea sau rezilierea lui se efectuează cu acordul scris al părților. La expirarea termenului contractului de locațiune la data de 31 martie 2025, acesta nu a fost prelungit printr-un acord scris de către părțile contractului în cauză. Mai mult, prin scrisoarea expediată prin aplicația ”viber” la 29.03.2025, Hefei Mohamed suplimentar a fost preîntâmpinat că termenul contractului de locațiune expiră și că nu va mai fi prelungit, iar prin somația/pretenția din 09.06.2025 au solicitat pârâtului achitarea datoriilor formate pentru chiria apartamentului și la serviciile comunale, solicitându-i, concomitent, eliberarea neîntârziată a bunului imobil deținut absolut ilegal de către Hefei Mohamed și membrii familiei acestuia: soția Danu Elena cu copiii comuni din data de 01.04.2025.

Reclamanții au menționat că Hefei Mohamed și membrii familiei până în prezent nu au eliberat bunul imobil din *****, refuzând categoric să părăsească locuința și să achite datoriile formate, prin ce le-au cauzat și continuă să le cauzeze, prin crearea impedimentelor de a-și exercita în măsură deplină dreptul de proprietate asupra bunului în cauză, prin acumularea datoriilor la serviciile comunale și prin imposibilitatea de a obține venituri din darea în chirie a bunului dat - prejudicii material impunătoare, având în vedere și faptul că ambii proprietari ai bunului sunt pensionari.

Aflarea în continuare în bunul imobil nominalizat a pârâților, formarea datoriilor imense la plata serviciilor comunale, energia electrică și termică, pune în pericol deținerea în viitorul apropiat de către reclamanți a bunului imobil ce le aparține și care poate, întru executarea a unei eventuale hotărârii judecătorești privind încasarea de la proprietarii bunului imobil a datoriilor formate, a fi sechestrat și vândut. Or, prin notificarea parvenită de la Incaso la data de 19.03.2025, li s-a solicitat achitarea în regim de urgență a datoriei, acumulată, de fapt, de către pârâți pentru folosirea energiei electrice, datoria, la acel moment constituind suma de 36 954 lei, în caz contrar au fost avertizați că vor fi acționați în judecată pentru încasarea forțată a datoriei.

Prin neeliberare a bunului imobil și folosirea ilegală a acestuia în continuare, pârâții tulbură dreptul de proprietate asupra bunului imobil, fiind în imposibilitate de a-l exercita deplin și continuă să le cauzeze prejudicii materiale imense.

În ședință de examinare a cauzei în fond reclamanții Pascari Georgeta și Pascari Victor au fost reprezentați de avocata Liliana Leanca care a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată, conform obiectului și temeiului invocat. A menționat că actualmente pârâții au acumulat următoarele datorii: - plata locațiunii pentru pentru perioada 01.09.2024 -01.02.2026 (17 luni x 320 euro) – 5 440 de euro, ceea ce constituie 109 021 de lei, datoria pentru servicii comunale: 17 473 lei; servicii SA’’Termoelectrica” - 12 242 lei; energia electrică ’’Premier Energy” - 48 923 lei.

De asemenea, a solicitat compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate și anume: taxa de stat în sumă de 6 430,00 de lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 12 000,00 de lei.

Pârâții Hefel Mohamed și Danu Elena, fiind legal citați, nu au participat la examinarea cauzei în fond.

Dispunând examinarea cauzei în absența pârâților instanța de judecată reține că, la solicitarea pârâtului Hefel Mohamed, instanța de judecată a amânat ședința de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare stabilită pentru 18.11.2025, a stabilit termen de decădere, până la data de 05.01.2026, pentru prezentarea referinței și a probelor, inclusiv explicând dreptul de a beneficia de asistența juridică calificată.

În continuare se reține că în cadrul ședinței din 20.01.2026, pârâtul Hefel Mohamed a reiterat intenția de a beneficia de asistența juridică calificată instanța de judecată, ședința fiind amânată pentru data de 24.02.2026.

Instanța de judecată a purces la examinarea cauzei în fond în lipsa pârâților, constatând respectarea legală a acestora, dispunând amânarea deliberării și pronunțării asupra pretențiilor formulate de reclamanții Pascari pentru data de 26.02.2026.

Având în vedere că în ședința din 26.02.2026 s-a prezentat pârâtul Hefel Mohamed, în baza art.235 CPC, în vederea examinării juste şi sub toate aspectele a cauzei, respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale părților, elucidarea circumstanţelor importante pentru judecarea cauzei, instanța a reluat examinarea cauzei în fond și a pledoariilor în vederea audierii explicațiilor pârâților Hefel Mohamed și Danu Elena.

Prin încheierea protocolară din 08.04.2026, în baza art.172 CPC instanța a dispus restituirea acțiunii reconvenționale înaintate de Hefel Mohamed împotriva lui Pascari Victor și Pascari Georgeta cu privire la declararea nulității contractului de locațiune și constatarea inexistenței datoriei.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele cauzei, audiind explicațiile părților litigante, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a admite integral cererea de chemare în judecată din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Iar, în baza art. 130 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de legislaţie. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile, iar, potrivit alin.

(2) lit. a) a aceluiași articol, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 1251 Cod civil, prin contractul de locațiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Art. 1279 Cod civil prevede că, locațiunea încetează: a) la expirarea termenului; locațiunii; b) în cazul pieirii bunului închiriat; c) în alte cazuri prevăzute de lege sau de contract.

În ședința de judecată instanța a constatat că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, reclamanții Pascari Victor și Pascari Georgeta sunt proprietari bunului imobil - apartamentul nr.1 din *****.

La data de 01.09.2024, între Pascari Victor și Pascari Georgeta, în calitate de locatori și Hefel Mohamed, în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune, în temeiul căruia locatarului i-a fost transmis în posesiune și folosință temporară, cu plată, bunul imobil situat în *****. Perioada de transmitere în folosință a fost stabilit pentru 8 luni, îbcepând cu 01.08.2024 și pînă la 31.03.2025.

Conform pct.3.1 din contract încheiat între părțile litigante, pentru folosirea și posesiunea temporară a locuinței, pârâtul s-a obligat să achite o plată de și a câte 325 euro lunar în avans, până la începutul lunii următoare.

Totodată, conform pct.3.2 din contract, plățile pentru serviciile comunale, energia electrică, gaze, apă, canalizare și salubrizare se achită lunar de locatar conform indicilor contoarelor, notelor de plată și calculelor prezentate de întreprinderile prestatoare de servicii respective și nu sunt incluse în cuantumul plății chiriei.

La fel, conform pct.4.7, locatarul s-a obligat să achite la timp plata chiriei în volumul, termenele și modul prevăzut în contract.

Instanța de judecată reține că, deși potrivit pct.4.13 al contractului, pârâtul Hefei Mohamed s-a obligat, după expirarea termenului chiriei, să returneze, fără nici o condiție, bunul imobil luat în locațiune, având achitată integral datoria pentru chiria bunului imobil și toate cheltuielile pentru servicii comunale acumulate pe perioada chiriei, bunul imobil nu a fost eliberat la expirarea termenului locațiunii care nu a prelungit, în conformiatte cu prevederile contractului de locațiune (pct.6.1).

Prin somația din 09.06.2025, reclamanții au solicitat pârâtului achitarea datoriilor formate pentru chiria apartamentului și la servicii, solicitându-i, totodată eliberarea și returnarea bunului imobil transmis în locațiune.

Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei, la data de 11.06.2025 pârâtul a recepționat notificarea, însă bunul imobil nu a fost eliberat și transmis proprietarilor.

În temeiul art. 46 din Constituția Republicii Moldova și al art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, dreptul de proprietate este garantat și inviolabil.

Conform art.1 al Protocolului Adițional la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale orice persoană are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Potrivit art. art.500, 501 Cod civil, proprietarul are dreptul de posesiune, folosință și dispoziție, fiind în drept să obțină sau să recupereze posesia bunului de la oricare persoană care îl stăpânește fără un titlu opozabil.

Conform art.585 Cod Civil, dacă dreptul proprietarului este tulburat în alt mod de cît prin uzurpare sau privare de posesie, proprietarul este în drept să ceară instanței să fie apărat. El poate

cere, de asemenea, despăgubiri pentru prejudiciul cauzat. Pot fi solicitate despăgubiri și în cazul în care nu se cere încetarea încălcării sau executarea acestei cerințe este imposibilă. Instanța de judecată poate să dispună apărarea proprietarului, în funcție de circumstanțe, prin interzicerea tulburării iminente, interzicerea tulburării curente, precum și înlăturarea consecințelor tulburării din trecut.

Conform art.774 Cod Civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă și determinată, iar art.776 statuează că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 775 Cod Civil prevede că, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin. (1).

Dispunând admiterea pretențiilor formulate de reclamanții Pascari Victor și Pascari Georgeta instanța de judecată reține și prevederile art.901 Cod Civil care statuează că atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c)să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

Neexecutarea obligațiilor a clauzelor contractuale, inclusiv neeliberarea și restituirea bunului imobil proprietarilor se confirmă nu doar prin explicațiile reclamanților, dar și prin conduita și acțiunile pârâților, or, prin acțiunea reconvențională, restituită de instanța de judecată în temeiul art.172 CPC, s-a invocat nulitatea contractului de locațiune și constatarea inexistenței datoriei, evacuarea din bunul imobil fiind apreciată de pârât drept o ingerință gravă în dreptul la respectarea domiciliului și a vieții de familie, reprezentând o consecință gravă asupra stabilității și bunăstării membrilor familiei sale.

Potrivit art. 581 alin. (1) Cod Civil, proprietarul unui bun are dreptul de a i se recunoaște dreptul de proprietate și de a obține sau recupera posesia sa de la oricare persoană care îl stăpînește de fapt, cu excepția cazului în care acea persoană are un drept de a poseda bunul, în sensul art.484 alin.(3), opozabil proprietarului.

Refuzul de a preda bunul proprietarilor, exercitarea stăpânirii de fapt fără a opune un drept de posesie legitim derivat dintr-un raport juridic în sensul art. 484 alin. (3), pârâții încalcă dreptul absolut de proprietate garantat de art. 500 alin. (1) și inviolabilitatea proprietății prevăzută la art. 501 alin. (1).

Or, odată cu expirarea termenului convractului de locațiune – 31.03.2025, încetarea dreptului de posesie și folosință temporară, refuzul pârâților de a elibera imobilul constituie o fapte de deposedare ilegală în sensul art. 493 alin. (1) Cod civil.

În consecință, instanța de judecată constată că pârâții ocupă nelegitim imobilul reclamanților, împiedicând exercitarea atributelor dreptului de proprietate, motiv pentru care

instanța de judecată va dispune evacuarea lui Hefel Mohamed, Danu Elena, împreună cu membrii familiei acestora, din bunul imobil cu nr.cadastral ***** – apartamentul*****.

Conform art. 1286 Cod civil, dacă, după încetarea raporturilor contractuale, locatarul nu restituie bunul închiriat, locatorul are dreptul să ceară plata chiriei pentru toată durata întîrzierii. Se poate cere repararea prejudiciului în partea neacoperită de chirie.

Art. 19 Cod civil prevede că, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Potrivit art.936 Cod civil - despăgubirile pentru prejudiciul patrimonial cauzat prin neexecutarea obligației reprezintă suma de bani care va pune creditorul, pe cît este posibil, în situația în care s-ar fi aflat dacă obligația s-ar fi executat în mod corespunzător. Aceste despăgubiri acoperă dauna suferită real (inclusiv cheltuielile suportate și reducerea valorii bunului) și profitul ratat de creditor.

Reținând circumstanțele stabilite în cadrul dezbaterilor judiciare, probele prezentate, constatând că pârâții continuă să posede bunul imobil, deși termenul locațiunii a expirat la 31.03.2025, instanța de judecată consideră întemeiată solicitarea reclamanților de a încasa, în mod solidar, din contul pârâților suma de 109 021 de lei cu titlu de plata chiriei pentru perioada 01.09.2024 -01.02.2026, precum și datoria pentru servicii locativ-comunale în sumă de 78 638,00 de lei, conform facturilor anexate la lucrările dosarului.

Implicit, instanța va admite și capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut câştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenții, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La depunerea cererii de chemare în judecată reclamanții au achitat suma de 6 430,00 de lei cu titlu de taxa de stat, taxa de timbru în mărime de 200,00 de lei, respectiv prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, sumele date urmează a fi compensate din contul pârâtului.

Instanța de judecată mai reține că, art. 90 Cod de procedură civilă prevede că din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte și cheltuielile de asistență juridică.

Conform bonului de plată nr.564760 din 18.06.2025, pentru servicii de asistență juridică calificată prestate de avocata Leanca Liliana în temeiul contractului de asistență juridică nr.27 din 24.07.2025, reclamanții au achitat suma de 12 000 de lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica și jurisprudența dezvoltată de CtEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Se reiterează că, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de

judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența; rezultatul obținut; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

Totodată, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Reieșind din faptul că acțiunea reclamanților a fost admisă, în beneficiul acestora urmează a fi încasat de la pârâți cuantumul cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 12 000,00 de lei, ca reale, necesare și rezonabile.

În conformitate cu prevederile art.art.236, 238-241 Cod de procedură civilă,

hotărăște:

Se admite integral cererea de chemare în judecată înaintată de Pascari Georgeta și Pascari Victor împotriva lui Hefel Mohamed și Danu Elena cu privire la apărarea dreptului de proprietate, încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată.

Se dispune evacuarea lui Hefel Mohamed IDNP *****, Danu Elena IDNP *****, împreună cu membrii familiei acestora, din bunul imobil cu nr.cadastral ***** – apartamentul*****.

Se încasează în mod solidar din contul lui Hefel Mohamed IDNP ***** și Danu Elena IDNP ***** în beneficiul lui Pascari Georgeta IDNP ***** și Pascari Victor IDNP *****, suma de 109 021 de lei, cu titlu de datorie la plata chiriei în baza contractului de locațiune din 1 septembrie 2024, pentru perioada 01.09.2024 -01.02.2026, suma de 78 638,00 de lei cu titlu de datorie pentru servicii locativ-comunale, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 6 430,00 de lei, taxa de timbru în mărime de 200,00 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 12 000,00 de lei, în total se încasează suma de 206 289 (două sute șase mii două sute optzeci și nouă) de lei.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Preşedinte de şedinţă,
Judecător Lavric Larisa